

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det, jeg vil sige, har måske egentlig ikke så forfærdelig meget med navneloven at gøre, men når jeg rejser mig, så er det, fordi jeg lige har hørt den mest besynderlige konservative bekendelse, jeg nogen sinde mindes at have hørt, nemlig at hr. Per Ørum Jørgensen siger, at Det Konservative Folkeparti ikke er konservativt i egentlig forstand. Altså siden Poul Schlüter sagde, at han ikke var så konservativ, at det gjorde noget, har jeg ikke hørt noget lignende. Hvad er det at være konservativ i ordets egentlige forstand?

Kl. 19.05

Jeg vil gøre opmærksom på, hvis nu hr. Per Ørum Jørgensens partifælle, udenrigsministeren, havde været til stede, så kunne han have forklaret om Edmund Burke, konservatismens fader, der i 1700-tallet talte om at forandre for at bevare, og at være konservativ er vist, at man vil bevare en sammenhæng, som skal være ubrydelig, ikke ved stædigt at fastfryse samfundet, men ved at skabe den gradvise forandring i takt med folkesjælen.

Men her er der jo simpelt hen tale om, at der med hensyn til efternavn er frit valg på alle hylde, enhver slægtssammenhæng skal være afstregjet.

Det er altså at være konservativ i ordets egentlige forstand.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Som jeg indledte min ordførertale med, er der jo tilsyneladende forskellige opfattelser af, hvad det vil sige at være konservativ.

Når man snakker i ordets egentlige forstand, så er det konservatisme forstået på den måde, at alting er, som det er, og det skal det blive ved med at være, og det er ikke det, jeg ser som at være konservativ.

Det, der betyder noget for mig, er sammenhængen mellem generationerne, dels hvor man respekterer den tid, man kommer fra, den historie, der opstår, og det, som historien har lært os, og at man også tager ansvar, der rækker fremad, så man tager hensyn til de kommende generationer. Det er kernen i det at være konservativ og ikke, at man, sådan som jeg hører det, betragter et navn som et symbol. Jeg tror ikke, det er det rigtige, at et navn bare er et symbol.

Her har vi mulighed for, at en familie kan skabe en fælles identitet, der er oven i købet mulighed for, at man kan gå tilbage i sin slægt og

videreføre slægtens navnetraditioner, og det mener jeg faktisk er en styrkelse. Så er det her jo ikke et totalt wildwest på navneområdet, idet vi sætter en begrænsning, der hedder 1.000.

Hr. Søren Pind var inde på, om det var det rigtige tal. Det er vi også klar til at kigge på.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg ved ikke, hvad det der med navnet som et symbol er; det er ikke noget, jeg har sagt.

Navnet udtrykker simpelt hen en identitet, og efternavnet udtrykker en slægtssammenhæng.

Derfor er jeg lidt uforstående over for, at hr. Per Ørum Jørgensen meget sympatisk taler om konservatisme som det at hævde sammenhængen mellem generationer, både tilbage og fremefter. Jeg mener sådan set, at det er en meget god betegnelse for, hvad konservatisme er, ikke kun at regne med de nulevende mennesker.

Men det er da netop at bryde enhver sammenhæng mellem generationerne, både fremefter og tilbage, at man siger, at når det drejer sig om efternavne, så er der frit valg på alle hylde, man ifører sig et efternavn, sådan som man tager en slåbrok på om morgenen. Der er ikke noget, der binder, det efternavn, ens forældre har ladet gå videre til en, er man ikke spor bundet af.

Er det konservatisme?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg tror stadig væk, at der er en forskellig opfattelse af konservatismen. Skal man tage hr. Jesper Langballes konservatisme, så er det jo sammenhæng udelukkende baseret på et fælles efternavn, og der kan ikke engang være garanti for, at man i flere generationer følger det samme efternavn.

For mig er det sammenhæng i den viden, de traditioner, vores kultur, som bringes videre fra generation til generation. Det mener jeg er ægte konservatisme og ikke et navn, hvori ens handlinger, ens gerninger, ens værdier ikke indgår.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg ville bare spørge den konservative ordfører, om man stadig væk som konservativ skal værne om familie og ægteskab, for det syntes jeg var fraværende i ordførertalen, men det har jeg altid betragtet som konservativ politik.